

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 362/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpenej advokátom [REDAKOVANÉ], CSc., Nezábudková 22, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jej základných práv garantovaných čl. 1 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 5 C 110/2016-66 z 13. decembra 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17 Co 80/2017 z 30. marca 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou sa domáhala zrušenia v záhlaví uvedených súdnych rozhodnutí, ktorými bolo konanie pre späťvzatie žalobného návrhu zastavené a ktorými malo dôjsť k porušeniu tam uvedených základných práv.

2. Po tom, ako sa ústavný súd zoznámil s obsahom návrhu a pripojených namietaných súdnych rozhodnutí, dospel k záveru, že ide o návrh, na prejednanie ktorého nie je príslušný podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993

Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

3. Pojmovým znakom ústavnej sťažnosti je jej subsidiarita, ktorá sa po formálnej stránke prejavuje v požiadavke predchádzajúceho vyčerpania všetkých procesných prostriedkov, ktoré právny poriadok sťažovateľovi na ochranu jeho práv poskytuje (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde), a po stránke materiálnej v požiadavke, aby ústavný súd zasahoval z dôvodu ochrany ústavne zaručených základných práv a slobôd až v okamihu, keď ostatné orgány verejnej moci už nemajú k dispozícii prostriedky, ktorými by mohli protiústavný stav napraviť.

4. Z obsahu napadnutých uznesení a ich poučení je pritom zrejmé, že sťažovateľka sa ochrany svojich práv mohla domôcť prostredníctvom inštitútu odvolania (proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou – ten aj využila) a dovolania v zmysle § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, ak konanie ako celok nevykazovalo znaky zákonnosti a spravodlivosti, tak ako to uvádzala v podanej sťažnosti.

5. Z uvedených dôvodov preto ústavný súd bez toho, aby sa zaoberal meritom veci a zároveň sa vyjadroval k dôvodnosti sťažnosti, musel predložený návrh odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017